

[H Thyregod.]

Jeg fremsatte ved første behandling over for den fungerende finansminister, den højt-ærede statsminister, nogle bemærkninger vedrørende selvpensionisternes forhold, nævnte, hvorledes selvpensionisterne var blevet ramt af prisudviklingen i de senere år, hvorledes deres opsparing er blevet forringet meget betydeligt ved den inflatoriske udvikling under og efter krigen, og at det derfor var rimeligt i skattemæssig henseende at begunstige dem så meget som muligt.

Lovforslaget foreligger nu med en række ændringsforslag, og jeg vil gerne sige, at jeg naturligvis også for mit vedkommende kan tiltræde lovforslaget med disse ændringer, som er en forbedring set i forhold til regeringens forslag. Men jeg mener, at det alligevel ikke kan betragtes som tilfredsstillende, og jeg tror at måtte sige, at vi inden for vort parti vil arbejde videre for en yderligere forbedring for disse ældre selvpensionister.

Det, der navnlig blev anket imod under lovforslagets første behandling, var jo to ting. For det første det forhold, at selvpensionister, som modtog en eller anden form for arbejdsgiverbidrag, var uden for den skattemæssige lempelse. Her er der nu foreslået den ændring, at selv om der er tale om arbejdsgiverbidrag, vil der kunne gives denne skattelempelse under forudsætning af, at pensionen inden for en periode af de sidste 5 år — og hvis der ikke er gået 5 år efter, at den pågældende har fået pension, er det en kortere tid — har været uforandret. Her havde det været ønskeligt, om man i stedet for — i overensstemmelse med de synspunkter, der blev fremhævet bl. a. af Assurandør-Societetet — havde fundet frem til, at alle pensionsindtægter, som ikke på en eller anden måde var pristalsregulerede, kom ind under denne skattelettelse. Forholdet er nemlig, at der er en række tilfælde, hvor arbejdsgiverne på en eller anden måde giver et mindre tilskud til pensionen, uden at der på nogen måde er tale om kompensation for den skade, der er påført de på-

gældende gennem inflationen, og disse vil derfor ikke kunne opnå den skattelettelse, som her foreslås. Jeg vil derfor arbejde videre med disse spørgsmål og komme tilbage til dem, når lovene formodentlig senere kommer til revision.

Det andet punkt, hvor kritikken satte ind, var vedrørende aftrapningen. Også her vil det være rimeligt at vende tilbage til spørgsmålet og finde frem til rimeligere løsninger end det, dette lovforslag med de her foreslåede ændringer er udtryk for.

Må jeg endelig sige en ting til om dette spørgsmål. Der er yderligere et problem med hensyn til de personer, der går på pension på grund af alder; det vil være rimeligt at gå over til en ordning, som var generel, sådan at de i det år, de går på pension, bliver beskattet af deres fremtidige indtægt. Der er ganske vist allerede en vis ordning gennem cirkulærer fra skattedepartementet vedrørende dette spørgsmål, men det sker også her gennem en vis aftrapningsordning, som ikke er rimelig. Det må være naturligt senere også at tage dette spørgsmål op til løsning.

Det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen henviste til udtalelserne fra organisationerne, og jeg forstod ham sådan, at han mente, at organisationerne i virkeligheden var helt på linje med socialistisk folkepartis synspunkter i denne sag. Nu er alle disse henvendelser ikke offentliggjort, men jeg tror dog, jeg af hensyn til historien vil sige, at det er i hvert fald ikke mit indtryk, at det er således. Disse henvendelser har givet udtryk for, at man ønskede visse ændringer eller måske en vis udvidelse af de ordninger, der her er tale om; men at disse organisationer skulle være enige i socialistisk folkepartis principielle modstand mod forslagene, er på ingen måde tilfældet.

Ved første behandling nævntes specielt spørgsmålet vedrørende investeringsforeninger og disses mulighed for at optræde som administratorer for kapitalbindingskonti og de nye konti for skattelettelse. Dette spørgsmål har ikke fået nogen løsning mellem